

ה"ת 55242/05/14 - דודו מרעי נגד משטרת זכרון יעקב

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 55242-05-14 מרעי נ' משטרת זכרון יעקב
תיק חיצוני:

בפני	השופט אהוד קפלן
<u>המבקש</u>	דודו מרעי
נגד	
<u>המשיבה</u>	משטרת זכרון יעקב

החלטה

(בבקשת המשטרה לחילוט/השמדה של תפוסים)

ביום 14/5/14 ביצעה המשיבה פשיטה על מחסן של המבקש בכפר פורידיס ותפסה 4 "מכונות משחק" שלטענת המשיבה מהוות "מכונות מזל", כאשר לטענתו של המבקש היו מונחות בצד ולא מחוברות לחשמל מבלי שנעה בהן שימוש.

לטענת המבקש, כלל לא מדובר ב"מכונות מזל" אלא שהמדובר במכונות משחק משני סוגים:

הסוג הראשון הוא מכונות משחק בהן תוצאות המשחק תלויות ביכולות של השחקן שמקבל פרסים וטובות הנאה בהתאם לאותן תוצאות אליהן הוא מגיע.

הסוג השני הוא מכונות משחק שתוצאותיהן אקראיות ומשמשות לצורך הנאה בלבד כשאינן בעדן פרסים או טובות הנאה.

לטענתו, מדובר במכונות משחק אשר בהן מותקנים כ-200 משחקי וידאו שונים שמרביתם משחקי פעולה והם תלויים כאמור ביכולת של השחקן.

לשיטת המבקש, בדומה למכונות הימור אחרות שונות, הרי שעצם החזקתן אינה מהווה עבירה כל עוד לא נעשה בהן שימוש. כך יוצא, שגם אם במכונות המשחק ניתן תיאורטית למצוא משחק שאינו "משחק יכולת", הדבר אינו מהווה איסור לעצם החזקת המכונות כל עוד לא מתנהלים באמצעותן הימורים.

עוד נטען, כי אותן מכונות משחק הושכרו למבקש על ידי אדם בשם לירן דמתי, שהוא מפיץ אזורי של מכונות משחק למטרות הפעלה עסקית ולגיטימית בלבד לאחר קבלת רישיון עסק כדין.

לטענת המבקש, כבר בתחילת חודש 3/2014 הוא פנה באמצעות בא-כוחו למשיבה על מנת לבדוק אפשרות לקבלת אישור לצורך הליכי הרישוי במועצה המקומית, ואולם הוא נדחה על ידי המשיבה בטענה כי מפקד התחנה בחופשה ושהפגישה תתקיים לאחר חזרתו.

לטענתו, התברר כי המשיבה מלכתחילה לא התכוונה שפגישה עניינית תתקיים.

לטענתו, בחודש 11/2013 נתפסו בעסקו של המבקש מכונות משחק והעסק נסגר על ידי המשיבה.

מאוחר יותר, בחודש 1/2014, שוחרר המבקש בערובה לאחר שנעצר בחשד לנהול מקום להגרלות והימורים והפרעה לשוטרי (בש"ע 43841/01/14), ואולם, בחודש 4/2014 הורה בית-המשפט על השבת כספי הערבות לאחר שעמד בתנאים.

לטענת המבקש, המשיבה "מחפשת" את אחיו של המבקש מר ראפת מרעי שמחזיק בבית עסק להגרלות פיס וטוטו בסמוך למקום התפיסה, והתנהגותה נובעת כתוצאה מתסכולה ומררתה מאחיו.

לטענתו, בגין התנהלות זו של המשיבה, הוגשה אף עתירה לעליון ע"י אחיו כנגד ההחלטה לשלול ממנו את האפשרות להפעיל "תחנת טוטו ולוטו" במקום (בג"צ 3350/14) והמשיבה בתגובתה לבית-המשפט העליון טענה כי במתחם (בו מצוי המחסן) מתנהלים 3 עסקים נפרדים של המבקש ושני אחיו, כשלהגדרתה, עסק אחד של אחיו ראפת משמש "בית קפה טוטו ולוטו" ועסק נוסף של אחיו אניס משמש כפיצרייה שנקראת "פיצה התאומים".

ואולם, לטענתו של המבקש, למרות תשובת המשיבה לבג"צ, לפיה קיימים 3 עסקים שונים במתחם, הרי שבצו החיפוש שהוגש לבית-משפט זה, טענה המשיבה בכזב כי המבקש הוא המחזיק בעסקים הנ"ל בהם התקיים החיפוש.

לטענת המבקש, המשיבה ארגנה "פשיטה מבויימת" במתחם, כשהיא ידעה היטב כי עסקו של המבקש היה סגור וכי אין לו נגיעה לשני העסקים האחרים של שני אחיו, כשליטתו המטרה הייתה אחיו ראפת, וזאת נוכח העובדה כי לפשיטה צורפו נציגים ממפעל הפיס, ביטוח לאומי, חברת החשמל ומס הכנסה.

עוד נטען, כי בהמשך ביצעו השוטרים "חיפוש לא חוקי" בקומות העליונות של מבני המגורים ולאחר מכן במהלך החיפוש נכנסו השוטרים למחסן ותפסו את 4 המכונות ורשמו את שמו של עד מס' 1 בטופס כשהוא פיזית לא נכח במהלך החיפוש במחסן ואשר את שמו נרשם גם בחיפוש בבית העסק של ראפת באותו זמן.

ביום 17/6/14 התקיים דיון בבקשה במעמד הצדדים, בתום שמיעת טענות הצדדים נדחה למתן החלטה.

ביום 22/6/14 ניתנה החלטה בהעדר הצדדים, לפיה נקבע כי על המאשימה להגיש כתב-אישום או בקשה לחילוט עד ליום 1/8/14 שאחרת תוחזרנה המכונות למבקש.

ביום 30/7/14 הגישה המשיבה להשמדת התפוסים שלטענתה מהווים "מכונות משחקי מזל אסורים" על סמך חוות-הדעת בתיק החקירה, עדויות השוטרים, עדויות "שחקנים" וגרסאות המעורבים.

בכותרת הבקשה הוסף אחיו של המבקש מר רפאת מרעי, שלא הופיע בבקשה המקורית להחזרת תפוס.

ביום 5/8/14 הומצאה תגובת המבקש לבקשה, לפיה הועלו טענות כנגד ניסוח הבקשה והעדר תום לב מצד המשיבה עת שהוסיפה את אחיו של המבקש בתור צד לבקשה.

לגופו של דבר, נטען כי לא הוכח שמדובר במכונות ששימשו למשחקים אסורים במיוחד כאשר המשיבה עצמה טרחה וציינה בגוף בקשתה ש"לא ניתן לקבוע את סוג המשחקים באופן חד משמעי וכתוצאה מכך נסגרו התיקים מחוסר ראיות על ידי התביעה".

בנוסף, נטען כי בפסיקה נקבע כי אין מניעה להחזיק במכונות מזל כל עוד שלא מוענקים פרסים או טובות הנאה לשחקנים שהינן תוצאה של אקראיות (מזל) מאשר היכולת של השחקנים.

עוד נטען, כי מעולם לא התנהל כל הליך פלילי, כאשר המשיבה בחוסר תום לב ציינה בבקשה לצו החיפוש כי מטרת הצו הייתה לתפיסת חפצים שהחזקתם אסורה על פי החוק ולא לתפיסת מכונות משחק ששימשו בפועל לניהול הימורים אסורים.

טענה נוספת שהועלתה היא כי המשיבה ביססה את בקשתה על "הצהרת מלאי" של עדויות בתיק החקירה וחוות-הדעת הבעייתית של המומחה מטעמה.

לשיטת הסנגור, הדבר אינו יכול להוות תחליף להצגת ראיות מבוססות לצורך הדיון בבקשת החילוט.

כמו כן, הועלו טענות נגד אמינות חוות-דעת המשיבה שהוצגה בהליך קודם שנדון בבית-משפט זה אשר במסגרתו הוגשה חוות-דעת נגדית.

באותו הליך העדיף בית-המשפט את חוות-דעת מומחה המשיבה, ואולם בערעור שהוגש למחוזי הורה בית-המשפט למאשימה להגיש כתב-אישום עד ליום 6/5/13 וכאמור דבר זה לא נעשה עד היום.

דין והכרעה:

בדיון שהתקיים בפני היום, חזרו הצדדים על טענותיהם.

אין מחלוקת בין הצדדים שהמסגרת הדיונית היא סעיף 235 (א)(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

הוראת חוק זו מתירה לבית המשפט להורות על חילוט לאוצר המדינה של פריטים שנתפסו (למעט כספים) אם בית המשפט נוכח שאותם פריטים שימשו לארגונום או לעריכתם של משחקים אסורים.

בספרו "על הדין בפלילים" (מהדורת 2006) כותב כב' השופט קדמי בעמ' 2312 כי נוכח לעניין זה משמעותו השתכנע במידה של הטיית מאזן ההסתברויות הנוהגת במישור האזרחי, תוך שהוא מפנה לע"א 562/78 בעניין שם-טוב.

במקרה שבפני לא התקיים שום הליך פלילי שבסופו מישהו הורשע או זוכה.

אומנם גם לנוכח זיכוי יכול להיווצר מצב שבו בית המשפט ישתכנע שהפריטים שחילוטם מתבקש שימשו לעריכת משחקים אסורים, אבל קשה לראות מצב שבית משפט ישתכנע כך לעניין פריטים בלא שהתקיים **שום הליך** בעניין, בין שהסתיים בהרשעה ובין שהסתיים בזיכוי.

לא די בכך שבתיק החקירה יש חוות דעת שקובעת כך, ולמולה חוות דעת שקובעת אחרת, כדי שהדבר יטה את מאזן ההסתברויות באופן שביהמ"ש ישתכנע ויווכח שהפריטים שימשו בפועל למשחקים אסורים (ויודגש כי פוטנציאל השימוש האסור לא די בו כדי להורות על חילוט המוצגים הללו על פי סעיף 235 (ג) הנ"ל.

כך קבע במקרה דומה גם בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט דרורי) ב-ב"ש 1153/02 מדינת ישראל נ. אברג'יל.

יודגש גם שהבקשה שבפני איננה לחילוט לפי דין אחר אלא אך ורק לפי סעיף 235 (ג) לפקודה.

אשר על כן, אינני נעתר לבקשת החילוט, וכן נעתר לבקשת המבקש להחזיר לידי את המכונות, ומורה למאשימה להחזיר למבקש בתוך 7 ימים מהיום.

המזכירות תמציא העתק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ט אלול תשע"ד, 14 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.